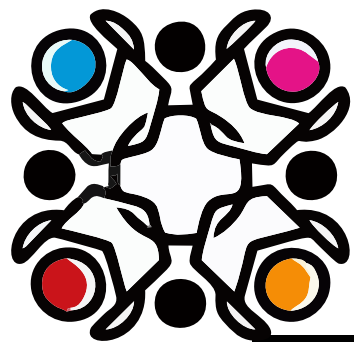
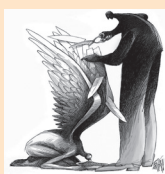

Красиво ВЕТРИНО

• Брой 19 • 16 стр. • формат А3 • цена: 0 лева • 30.11.2022 г.

КАК СЕ ИЗМЕРВА
СВОБОДАТА

страница 1,6,7

ДУХЪТ на
БЪЛГАРИЯ

страница 8

„ТУРИСТИЧЕСКА
ОБЩИНА 2022“
Ветрино заслужава
тази награда

страница 9

„ИСТОРИЧЕСКИ
ПАРК И ЗЕМЯТА
НА СВОБОДНИТЕ“

страница 16

Селището на СМЪРТТА?

ТАМ, КЪДЕТО ИМА ПЕРКИ
НЯМА ЖИВОТ!

Много се говори за и против ползите от ветрогенераторите, като всички аргументи ни изглеждат само на хартия и се чудим дали ще спечелим, или ще загубим от тяхното поставяне до населени места. Четем за истории от чужбина, но когато са далече, някак си мислим, че не става въпрос за нас и тук ще бъде различно.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

КАК СЕ ИЗМЕРВА

СВОБОДАТА

Свободата би трябвало да е толкова голяма, колкото отговорност за нея можем да понесем.

ТОЧНО ТОЛКОВА – ни повече, ни по-малко!

Двете субстанции са на всяко от блюдата на Божията везна и количествата трябва да са в абсолютно равновесие. В която и посока да е на тежала везната, значи липсва равновесие, а когато няма равновесие, липсва справедливост! Объркана е фината плетка от морални нишки, които следва Животът. Моралът е абсолютното съвършенство на би-

тието и неговото накърняване винаги се усеща като несправедливост – винаги и неизменно се усеща. Тя се натрупва и угнетява човека, защото всеки от нас се ражда със съвест, без изключение. Тя е връзката ни с общото, от което всички сме част – Божият промисъл – Животът. Дали и доколко се вслушваме в съвестта си – ето това ни прави различни.

продължава на страница 6

Селището на СМЪРТТА?

продължава от стр. 1

Много се говори за и против ползите от ветрогенераторите, като всички аргументи ни изглеждат само на хартия и се чудим дали ще спечелим, или ще загубим от тяхното поставяне до населени места. Четем за истории от чужбина, но когато са далече, някак си мислим, че не става въпрос за нас и тук ще бъде различно.

Мислите ни вървяха в тази посока, докато не попаднахме насред ада в близост до село Ляхово. Пътувах натам с приятели, за да видим някакво селище, което се продава на безценица. Карайки по пътя за там, ми направи впечатление, че имаше ветрогенератори точно в района, към който отивахме. Продъл-

жавайки още напред, се натъкнахме на група ловци. Помолих шофьора да спре и отидох да ги попитам има ли дивеч в местността. Поясних им, че съм ловец

и затова се интересувам, като не съм споменавал нищо за перки, а просто попитах за наличието на птици и животни. Когато разбраха, че съм колега, те се отпуснаха и започнаха да споделят. Казаха, че откакто са поставили перките, първо са изчезнали всички птици. Преди е имало много пъдпъдъци, яребици и прелетни патки, но след поставянето на перките няма нито една птица. Щъркелите също са изчезнали оттам. А после и грабливите птици. Това е било първото, което се е случило. После тези от тях, които живеят в района, са забелязали увеличаване на броя на мишките и тяхното разселване в къщите и стопанските постройки, и най-накрая рязко са се увеличили лисиците и чакалите, които изядат кокошките и животните на хората. Общо взето, от страна на екосистемата има тотално унищожение на баланса в нея и неконтролируемо разпространение на вредителите. Гледах тъжно и безпомощно с ясната идея, че до края на живота им ще е така, защото е било нужно да се направи нещо, преди да се поставят перките, а сега поне 35 години ще трябва да живеят с тях, като за повечето от ловците този срок е по-дълъг от оставащия им живот. Благодарих им, пожелах им наслука и продължихме напред. Само след един километър спряхме пред портала на едно запустяло селище. Изглеждаше точно като призрачно село. Имаше ви-

сока ограда, която го опасваше цялото, имаше къща за охрана, както и си личеше, че има видове дървета, които са засаждани от хора, а там не е естествената им среда. Личеше си, че някой някога е оформял паркова среда и е вложил много усилия. Огледах къщите, пътищата, парковото осветление, направените басейни и изчислих, че тук са вложени поне 15 000 000 лева. Пари, които по направата на къщите явно са били взети и от малки вложители, които са искали да притежават къща близо до морето, да има хубава гледка и да оставят парите си всяка година в България. Вероятно голяма част от тях са били чужденци и са искали да вкарват пари в българската икономика, но нещо се е случило. Проучих и разбрах, че участие и ръководна роля в проекта е имал бившият министър Николай Василев, който е завършил бизнес образованието си в чужбина и подобно на Кирил Петков, Асен Василев и Милен Велчев се смята за експерт в международните финанси и инвестиции. Един такъв човек не би сгрешил в изчисленията си, още повече че има и възможност да работи с правилните експерти. Въпреки всички добри предпостави селището изглеждаше така, все едно през него е минала чума и всички жители са умрели. Всичко беше обрасло, дърветата бяха

продължава на страница 2

ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 2

Селището на СМЪРТТА?

продължава от стр. 2

започнали да растат в къщите, които от своя страна си личеше, че са строени последните петнадесетина години. Някой беше влязъл и беше откраднал част от дограмата, бяха издърпани кабели от стените, отвсякъде се усещаше отпечатъкът на разрухата. Стоях и гледах това гробище за пари, мечти, усилия и материали и се чувствах много потиснат. Хората, които бяха с мен, гледаха по същия начин. Имахме усещане, че сме в гробище, където е заровено нещо младо и нереализирало потенциала си. Докато се взирахме с тъжни очи, чувах постоянни звуци, като от самолет, но бяха на интервали. Чувахе се „хлуп, хлуп, хлуп“ и като постояхме десетина минути, този звук започна да ме побърква. Попитах приятелите ми дали чуват нещо и те споделиха същото, което чувах и аз, като също казаха, че ги побърква. Чувството за обреченост бавно проникна в сърцата ни и започнахме да се оглеждаме как по-бързо да напуснем това място.

Ето какво се случва с местата, до които се поставят ветрогенератори. Те буквално умират. Хората, които живеяха там, ни приличаха на останалите жители на Чернобил. В интерес на истината на такива неприятни за живот места остават най-възрастните и най-бедните хора, които нямат шанс да напуснат и да започнат живота си наново на друго място. Или както винаги, обикновените хора страдат най-много, когато богатите решават да печелят и да си устроят живота. Замислих се, че преди години, когато се правиха проекти като язовири, централи, заводи или нещо друго, което влошаваше живота на хората, имаше компенсиране на загубите за тези, които

трябваше да променят живота си в името на дадения проект, а сега в България е станало така, че хората нямат повече права дори от кучетата. Ако за нарушените права на едно куче ще има митинги и протести, то за унищожението на цяла една община никой няма дори да си мръдне пръста. Успяха да направят така, че да се радваме на нещастията на ближния си, защото така ще има някой по-зле и от нас. Защото, ако „Добротич Уинд“, фирмата, която иска да унищожи община Ветрино, плати неустойки на жителите за причинените им загуби, ще трябва да даде няколко милиарда долара, но тогава няма да спечелят от проекта си. Това, което правят те, е да подкупят няколко души от Общинския

съвет и така ще оставят сметката да се заплати от хората, а те да си харчат парите на Сейшелските острови.

Всеки, който иска да види Селището на смъртта, може да се вдигне и да отиде до село Ляхово, което е близо до град Балчик. Може да види как вложени над 15 000 000 лева се разменят в момента за 1 000 000 лева и няма желаещи да го купят. Всеки обикновен човек е длъжен да отиде и да подкрепи сънародниците си, когато те станат жертва на такова унищожение. Време е да осъзнаем, че само заедно можем да преборим алчните продажни печалбари и да направим България райско място за живот.

Ние от община Ветрино ще покажем на другите хора в България, че обединени, сме непобедими. Наближават местни избори и е задължително да премахнем от Общинския съвет хората, които продават интереса на своите избиратели. Нека преценяваме хората по делата им, а не по обещанията. Борбата продължава и ние не трябва да позволим община Ветрино да стане „общината на смъртта“!

Как да увеличим средствата, с които разполагаме за харчене през живота си?

Основният източник на доход през живота на повечето хора бива осигурен чрез работа и бива получаван под формата на трудово възнаграждение. Рядко обаче хората се замислят за това дали има начин сумата, с която разполагат през живота си за харчене, да се увеличи и има ли действия, които биха оказали негативно влияние на този ресурс, като го намаляват. Всъщност неправилното ползване на кредитирането или липсата на подходяща употреба на инвестиции водят до намаляване на средствата, с които един човек разполага през живота си.

За да бъде разбран този процес, е най-лесно да се предостави пример, като за целите на примера ще вземем предвид човек, който работи в продължение на 45 години без прекъсване и който осреднено през живота си е заработвал по 1500 лева месечно. Или това прави $45 \text{ години} \times 12 \text{ месеца} \times 1500 \text{ лева} = 810\,000 \text{ лева}$, с които даденият човек ще разполага през целия си живот за харчене.

Сега нека да приемем, че този човек е решил да закупи жилище, когато е бил млад, като за целта той е взел ипотечен кредит в размер на 150 000 лева, за срок от 25 години, като за целия срок на кредита е платил под формата на лихви, такси, застраховки и други разноски сума в размер на 100 000 лева (за примера предполагаме, че за целия срок лихвата не е надвишавала 4% на година).

В същото време този човек е ползвал и 2 потребителски кредита, като първият е бил ползван, докато е бил още млад, и с него е успял да си осигури нужните средства за обзавеждане и разходи покрай други нужди – например сватба. А вторият е бил нужен на по-късна възраст поради необходимост от средства за ремонт и подпомагане на разходите за образованието на децата. Всеки от тези кредити е бил в размер на по 50 000 лева за срок от по 10 години, като за целия срок на кредитите са платени под формата на лихви, такси, застраховки и други разноски суми в размер от по 20 000 лева (за примера предполагаме, че за целия срок лихвата не е надвишавала 6,5% на година). Отделно човекът е закупил през живота си и три нови автомобили на лизинг, като за улеснение на примера нека да предположим, че разходите за лизингите са идентични с разходите за потребителските кредити, т.е. за всеки от тях има по 20 000 лева платени под формата на лихви, такси, застраховки и други разноски.

Или общо ипотечният кредит, двата потребителски кредита и трите лизинга за автомобил са увеличили разходите на дадения човек с 200 000 лева. Тоест реалните средства, с които самият човек ще разполага за харчене през целия си живот, възлизат на 610 000 лева от всички заработени средства. С други думи, в този пример средствата за харчене са намалели поради използваното кредитиране с цел потребление – под формата на закупуване на жилище, извършване на довършителен ремонт и обзавеждане, осъществяване на сватба, последващия по-късен ремонт и покриване на разходите за образование на децата, както и закупуването на три нови лизингови автомобили – всичко това за период от 45 години.

По същия начин може да бъде разгледан и пример, при който вместо използването на кредитиране за потребление се направят няколко дългосрочни инвестиции, чрез които да се натрупат повече средства. Нека първата инвестиция да се започне на 20-годишна възраст и да бъде за срок от 25 години, като инвестираната сума бъде в размер на 1000 лева на година, а резултатът за целите на примера да бъде удвояване на вложения капитал (при средна доходност от порядъка на не повече от 5-6% годишно), или при вложени общо 25 000 лева за 25 години финансовият резултат би възлизал на 50 000 лева. Съответно на 30-годишна възраст се прави втора инвестиция, която е при заделяне на 2000 лева на година отново за 25 години при същите финансови резултати, вследствие на което биват натрупани общо 100 000 лева, от които вложените средства са в размер на 50 000 лева. И нека на 40-годишна възраст отново се направи инвестиция, чрез която се цели да се подсилят достатъчно средства за старините, като този път вложените средства са в размер на 4000 лева на година и при същите финансови резултати общата сума след 25 години би била в размер на 200 000 лева.

Общо вложените средства за целия период са 175 000 лева, като сумата, която е натрупана, е 350 000 лева, от които 175 000 лева е натрупаната доходност. Тоест реалните средства в този пример, с които човекът ще разполага за харчене през целия си живот, възлизат на 985 000 лева, което е с 375 000 повече от предходния пример, или може да се каже, че при втория пример този човек ще живее почти два пъти по-добре от финансова гледна точка, отколкото човека, който е използвал кредити за потребление. При това не е проблем човекът от втория пример отново да е закупил жилище с разходи за обзавеждане и да е придобил три нови автомобили през живота си – подобно на разходите от първия пример, като разликата е, че е насочил усилия към натрупването на средства чрез инвестиции,

Как да увеличим средствата, с които разполагаме за харчене през живота си?

вместо заплащането на лихви и разходи за потребление, което към съответния момент не е можел да си позволи.

Ето как правилните избори за начина, по който човек работи с финансите си през годините, могат да окажат положително или отрицателно въздействие върху средствата, с които човек би разполагал през живота си за харчене.

Голяма част от хората се насочват към кредити, за да си осигурят нужното в момента, без да се замислят, че това може да повлияе върху размера на средствата, с които биха разполагали през живота си за харчене. Когато човек желае да си осигури максимална сума, с която да разполага – той трябва да се насочи към използване на инвестиции, които да увеличат неговите средства. Дори най-консервативните дългосрочни инвестиции биха спомогнали за удвояване на средствата, които един човек заделя за срок от порядъка на 20-25 години. А придобиването на жилище и автомобил в правилния момент, когато финансово това е подходящо, биха помогнали на всеки човек да си спести голяма част от средствата за харчене – да отидат за лихви и разходи, което ощетява човека спрямо парите, с които разполага през живота си.

Разбира се, кредитирането има и добра страна – когато се използва за осигуряване на средства за инвестиции. Например, ако един човек има желание да

инвестира средства от порядъка на 50 000 лева, то той ще трябва да ги събира много години – и дори да заделя по 7000 лева на година (или средно по 583 лева на месец), пак ще му трябват повече от 7 години. В същото време използването на кредит, при който месечната вноска е в размер на същата сума от порядъка на около 583 лева на месец – ще му предостави възможност средствата да са на разположение веднага, а въпреки че кредитът ще бъде за 10 години и общата сума, която ще бъде платена за целия срок, ще възлиза на 70 000 лева, то вложените 50 000 лева могат да се увеличат многократно за този период и така човекът да разполага със сума от порядъка на 150-200 000 лева за тези 10 години, което е няколко пъти повече от сумата, която е била плащана през този период.

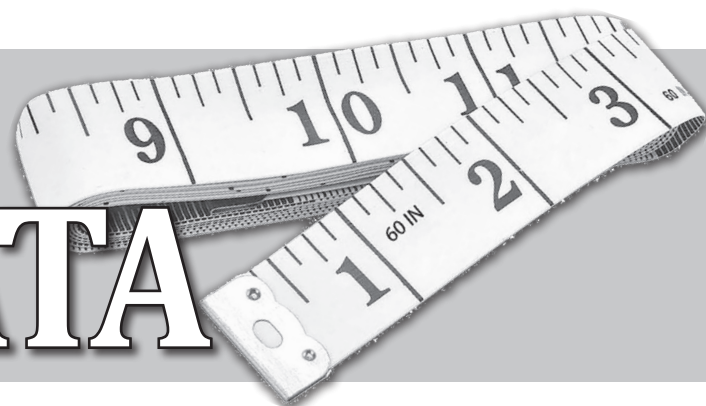

По този начин времето, през което средствата биват акумулирани, може да бъде използвано за инвестиране и така до момента, в който сумата би била натрупана, ако е била събирана – тя вече ще е реализирала сериозна възвръщаемост и ще е постигнала търсения финансов резултат.

Ако желаете правилно да използвате кредитирането и инвестирането, за да разполагате с повече средства за харчене през живота си – свържете се с консултант от „Тогедър“ и той ще ви съдейства за това как можете да направите това във вашата конкретна ситуация.

Пламен Кънчев

КАК СЕ ИЗМЕРВА СВОБОДАТА

КОЛКО СВОБОДА НИ СЕ ПОЛАГА?

Простият отговор е, колкото отговорност за нея можем да понесем. Колкото принос към общото сме в състояние да дадем. Защото ние винаги сме част от нещо по-голямо от нас.

Колко свободни заслужаваме да бъдем днес, ако сме оставили отговорността за собствения си живот, за този на мъжете, синовете и дъщерите си, в ръцете на продажни люде, които под натиск отвън и срещу лична изгода са продали интересите на страната си? Каква свобода е тази, при която избираш да те е грижа само себе си, само за днес?

КОЛКО СМЕ СВОБОДНИ ДНЕС?

От 33 години живеем в лъжа. Нова, модерна, западна лъжа! 45 години преди това мъглата беше друга. Разликата е съществена и може да бъде видяна само от дистанцията на времето. Тъжното е, че след толкова години лъгане, загубихме чувствителността си към лъжата по принцип и се примирихме с факта, че така или иначе ни лъжат, поне да си гледаме кефа. Или загубихме надежда, че нещо зависи от нас, че можем нещо да променим... Сигурно това е причината толкова безумно дълго да

оставяме всякакви политически екземпляри да се упражняват на гърба ни, докато нашего брата разказва вицове за тях между две ракии, в които дави житейския си песимизъм. До някое време беше наистина забавно, защото държавата ни беше богата, беше построено много, имаше да се крадне, както правеха бившите комунистически величия и пак да остане...

ВЕЧЕ НЕ Е СМЕШНО! КЪДЕ СМЕ СЕГА И КАКВО НИ ОСТАНА?

Голямата и самоубийствена лъжа започна през 90-те години на миналия век, когато ни излъгаха, че новият строй, който идва от запад, „свободата“, за която жадувахме, новите пазарни правила, носят по-добра перспектива, по-добър и богат живот.

Нищо подобно! Истината е, че бяхме превърнати в наивен източник на ресурси - от донор на изключително добре образовани готови специалисти, които дръпнаха като „топъл хляб“ и на безценица на Запад, през концесиите на ценни природни богатства - злато и редки метали, минерали и елементи, до трафика на свежа и наивна плът за проституция и органи. Ние сме новите „aborигени“ на Европа. Нарязахме заводите си, въоръжието си на скрап, съсипахме армията си, образованието си, земеделието си, въведохме западната здравна система, образователна система, пенсионна система, корупционна система ... Какво хубаво, стойностно и уважаващо нашите ценности, традиции, история дойде от Запад?

КАКВО ИМАМЕ НА ВХОДА?

Нов либерален ред, демокрация, нови правила, от които, оказва се нямаш право да се отклониш, дори когато виждаш, че те противоречат на 10-те Божии заповеди, на природните закони, на всеобщата, всемирна справедливост, с която всеки от нас се ражда и усеща, на всичко, което сме вдишвали от първия си дъх и с което са отраснали поколения българи от векове... „Това“ беше наречено нов ред, капитализъм, пазарно стопанство, демокрация, неолиберализъм и друга словесна диария...

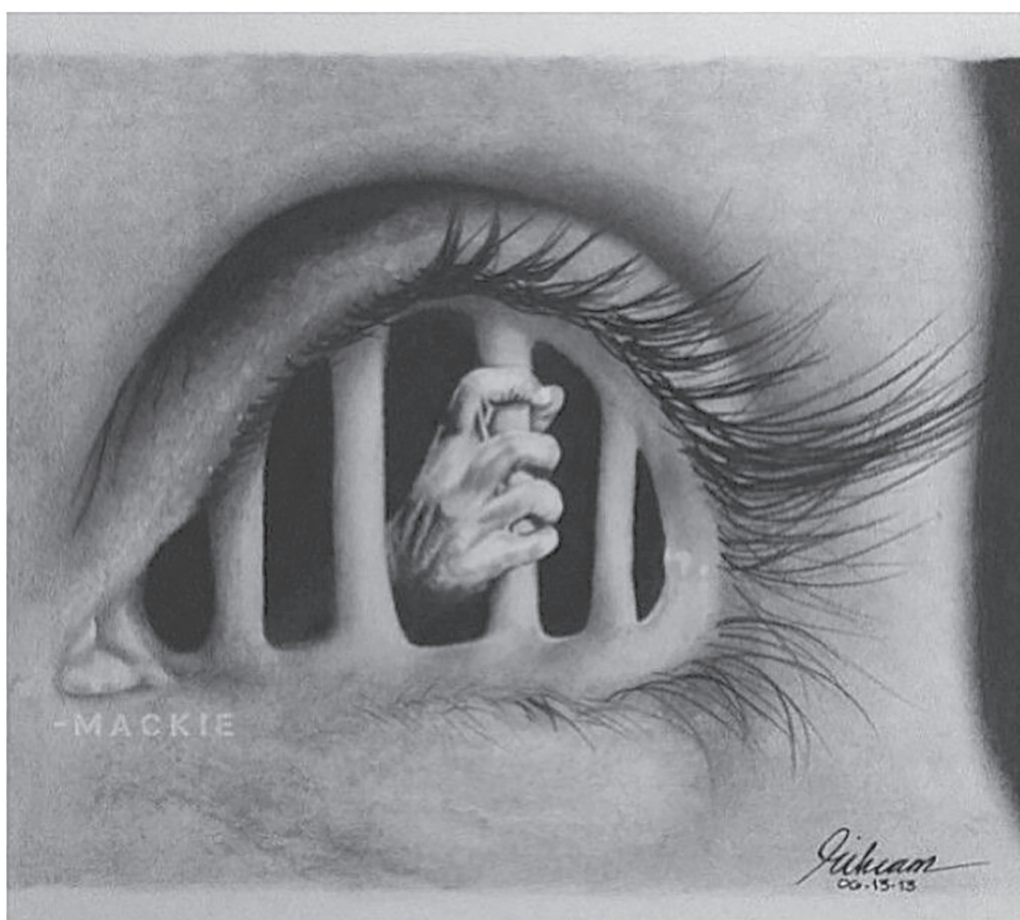
продължава на страница 7

източник: <https://dariknews.bg/regioni/plovdiv/biblioteka-ivan-vazov-s-izlozhba-bylgarskiqt-lyv-prez-epohata-na-vyzrazhdaneto-1146486>

КАК СЕ ИЗМЕРВА СВОБОДАТА

**МОНУМЕНТ НА БЪЛГАРСКАТА
ПОЛИТИЧЕСКА КЛАСА ОТ ГОДИНИТЕ
НА ПРЕХОДА 1989-2020**

Шепа политици открито и откровенно служат на чужди държави и на чужди интереси. От години обедняваме и виждаме как ни лъжат, как ни грабят, как ни тровят, как ни тикат към участие в чужда война. Абсолютно наясно са, че огромното мнозинство от българите са против политическите им решения и въпреки това вземат тези ре-

● ИНИЦИАТИВИ

ДУХЪТ на БЪЛГАРИЯ

Вилнер. След един подобен проект за Рейндж Роувър Спорт вече и Тойота се гордее с ревящия български лъв. Колата вече има своя душа и не може да бъде пропусната, когато я видим по българските пътища. Всеки ден децата в община Ветрино се обръщат след нея, когато мине покрай тях и си мечтаят един ден да славят и почитат България с българските символи по своя автомобил. Благодарим на всички, които отделят от своите средства, за да ни напомнят всеки ден кои сме и защо сме тук!

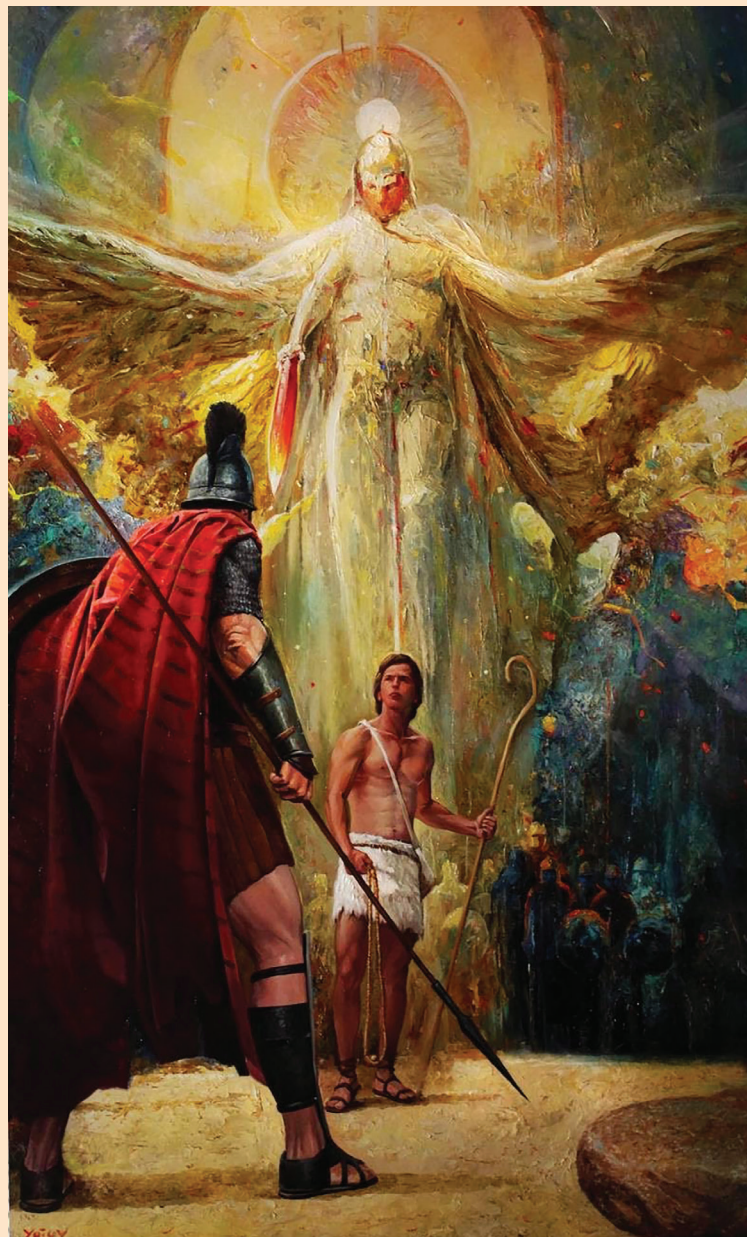
Символите са стожерите на една държава. Хората сме така устроени, че имаме нужда всеки ден да си припомним кои сме и защо сме тук. Обединението на хората в държава се случва, когато група хора искат да живеят по един определен начин и намирайки себеподобни, решават да създават, да живеят, да се борят и ако се наложи, да умрат заедно. Така са възникнали държавите. Някои са изчезнали, други живеят хилядолетия. Нашата България е най-старата съществуваща държава в Европа. Много повече от хиляда години сме стълбове на свободата и създанието, но от време на време попадаме в периоди, в които нашите водачи ни предават и ставаме зависими от чуждо влияние. Тогава забравяме кои сме и защо сме заедно. Интересното е, че винаги се намират хора, които да ни събудят и да ни помогнат да си спомним кои сме. Такива са били братята Асен, Петър и Калоян, такъв е бил Паисий Хилендарски, такъв е бил Иван Вазов, такива са и хората от "Исторически парк".

Днес е съдбовно важно да сме заобиколени от символи, защото рекламните въздействия на чуждите сили са огромни, разрушителни и разединяващи. В едни такива времена, когато повечето хора са забравили за българското, се роди инициативата "Ние сме България", където родолюбиви българи облепват превозните си средства с български символи. И хората около "Исторически парк" не спират да показват, че за тях най-голямата гордост е техният произход и принадлежност към най-старата държавност на континента и да сътворяват спиращи дъха картини на своите автомобили.

Поредният такъв автомобил е сътворен. Става въпрос за Тойота Хайлюкс, която изведнъж придоби съвсем различен вид. Обликът ѝ е дело на известния български майстор, който подобрява автомобилите - Атанас

ОБЩИНА ВЕТРИНО – център на съвременната българска култура

В годините на съществуването на българската държава е имало различни центрове, които са създавали и развивали нашата култура. Благодарение на тях България просъществува през вековете, защото тя се разпространила от центъра на Европа до последната точка на Азия. Последните такива центрове са се поддържали от велики български царе преди повече от 800 години. След това загубваме вярата в силата на нашия народ и постепенно започваме да почитаме и копираме чуждите культу-

ри. Днес, толкова много години след последните ни велики царе, отново имаме център на културата, но този път той възниква от порива на много български сърца, които са обединени около „Исторически парк“, като мястото, на което се случва това чудо, е община Ветрино. Културните събития, които се случват тук, са повече от свършеното от Министерството на културата за 10 години. Сега ще ви запознаем с нещо, което се завърши през изминалата седмица. „Исторически парк“ подкрепя развитието на много художници, като им помага да създадат, да подобрят и да достигне до хората културен продукт, предназначен за развитие душата на индивида. Единият от изключително талантивите художници, с които работим, е Мирослав Йотов. До момента са създадени над 50 изключителни платна със сцени, които са важни за нашия народ и нашата култура. Последната му творба, която е създадена под егидата на културния център в Община Ветрино, е „Давид срещу Голиат“.

Православието е душата на нашата нация и съвременни български картини, които успяват да докоснат българина, са част от нещо, което събужда вярата в човека. Творбата е на световно ниво, като не копира нечий стил, а създава собствен наш, български стил. Често ни се казва, че сме малък народ и от нас нищо не зависи, но и Давид е бил малък и безпомощен пред Голиат, но с Божията помощ е победил и доброто е взело връх над злото. Нека помним, че никога не сме малки, когато Бог е с нас, и да правим правдивите неща, а не лесните и изгодните. Творби като тази събуждат истинските човешки ценности и ни правят по-добри хора. Времето за нейното нарисуване е над два месеца, като художникът отделя цялата си енергия, за да пресъздаде този важен момент. Стойки пред нея, в нас се влива сила, която ни дава увереност, че следвайки правдата и бидейки непреклонни пред потисничеството и несправедливостта, ние задължително ще победим. „Исторически парк“ не е само сгради, той е жизненоважният елемент, който зарежда българския дух и създава човеци, които да се борят за българщината и доброто. Нека пазим тази уникална община и този нов център на българската култура. С нетърпение очакваме следващите шедеври от творците!

“ТУРИСТИЧЕСКА ОБЩИНА 2022” ВЕТРИНО ЗАСЛУЖАВА ТАЗИ НАГРАДА

За четвърта поредна година “Исторически парк” е номиниран в няколко категории за годишните награди на Министерството на туризма! Но тази година в категория “Туристическа община” е номинирана и община ВЕТРИНО !

И с право, защото промяната за общината е огромна. Днес Ветрино е най-бързо развиващата се в България! Исторически пак е нейният мотор, който и влива енергия. След няколко години на неимоверни усилия да изградим място, което да вдъхновява и да служи като обединяващ символ на българския дух и история, днес можем да покажем на дело, че заедно можем да градим и че имаме бъдеще в България. “Исторически парк” в село Неофит Рилски е проект, който за мнозина изглеждаше невъзможен. Зад него не стои държава, олигархията, европейските фондове или чужди инвеститори. Но днес той е тук, благодарение на хиляди българи със смели и чисти сърца. Паркът от-

вори врати през 2019 и доказа на какво са способни хората, които с вяра, упорство и постоянство са решили да градят, вместо да избягат. Пътят съвсем не беше и днес не е лек - атакуват ни постоянно, защото не се движим по утъпкания път, защото доказваме на дело, че заедно можем. Във времена на войни и пандемии, ние променяме общината, региона и България. В община Ветрино дойдоха да живеят стотици млади хора, повиши се образователната култура, разви се производства за натурални храни и много други. Добрият пример винаги увлича, затова не е чудно, че във Ветрино идват хора от цяла България, които всяка седмица дават от времето си и енергията си, за да бъдат част от промяната, която се случва тук. През последните три години “Исторически парк” убедително печели първо място в категорията “Изборът на българите”. Той е доказателство, че един проект, който възражда българския дух, бори се за българщината и се изгражда

от обикновени хора, получава признание и подкрепа. Ето защо е номиниран за четвърта поредна година в надпреварата. Няма как да бъде другояче, защото:

Само тази година в “Исторически парк” се проведеха 6 международни фестивала и повече от 10 големи събития!

През април се състоя поредното издание на авто-конкурса “Ние сме България”, през май организирахме поредния международен конкурс по историческа живопис на тема “Пазители на православието”, а през юни - емблематичния международен средновековен фестивал “Ново начало”, следван от Фестивала на традиционните храни - две от най-големите и посещавани събития досега. Фестивалът на билките събра много ценители, а Съборът на предприемачите в две издания събра много съмишленици. В календара са и международният тур-

нир по стрелба с лък, Античният фестивал “Одрюза”, както и концерти на български певци и артисти, известни фолклорни групи като ансамбъл “Българе” бяха на сцената на Исторически парк, както и специалният концерт на Теодосий Спасов. Развива се спортната дейност, ежегодна залесителна кампания, уикенди по танци, детски лагери и още много дейности. Ето защо Исторически парк и община Ветрино заслужават вашия глас в категориите “Изборът на българите”, “Туристическа атракция” и “Туристическа община” за община Ветрино. Сканирайте QR кодовете по-долу и ще попаднете директно на страницата за гласуване.

Предварително благодарим на всички, които ще гласуват за нас и ще споделят пред приятели! Достойните дела заслужават признание. Заедно можем да изградим една прекрасна България! Нека подкрепяме действащите хора!

Сканирайте QR кодовете и гласувайте за Исторически парк и община Ветрино в категориите:
“Изборът на българите”
“Туристическа атракция”
“Туристическа община”

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК – АРЕНА НА СЪБИТИЯ. ВАШИТЕ СЪБИТИЯ!

Разнообразието в живота – личния, служебния или фирмения, винаги е добре дошло. Затова днес много хора и различни бизнеси търсят преживявания и нови места за своите лични или фирмени събития. Естественото желание на човек е събитието му да бъде впечатляващо, добре организирано, на хубаво място и различно от всичко преживяно до момента. Исторически парк предоставя тази възможност и започва да се утвърждава като един

от най-добрите обекти за провеждането на частни и фирмени събития. Това е така, защото с всяка изминала година се разширява инфраструктурата около парка, увеличава се легловата база, развиват се възможностите на екипа за организация и изпълнение на все по-вълнуващи преживявания на място.

Така се случи и миналата седмица, когато в Исторически парк се проведе незабравим тимбилдинг за екипа на „Декатлон“ – Варна. Събитието беше целодневно, като първата част включваше годишен анализ и презентации, свързани с дейността на фирмата. Това се случи в храма на богинята майка Кибела. Истинско удоволствие е на подобно място да се обсъдят фирменият живот и резултатите от усилията на всички. В тракийския дворец се състоя следващата част, където колегите се

запознаха с обичаите, ритуалите на траките, силната им почит към виното и се насладиха на кухня от различните епохи, представени в Исторически парк. След това посещението им продължи с опознавателна и интригуваща обиколка във времето с екскурзовод от нашия екип. Накрая завърши със зрелищна демонстрация от Ранното средновековие, в която талантът и уменията на нашите възстановчици спираха дъха и оставиха незабравими впечатления. На излизане от парка екипът на „Декатлон“ благодари сърдечно за преживяванията и с много ентузиазъм записаха видеообръщение със специални благодарности към Исторически парк, което скоро ще се появи в нашите информационни канали. За гостите приключението не спря дотук. Последната част от програмата включваше екстремно каране на джи-

пове извън пътя – част от приключенията, предлагани в Исторически парк. Разходката беше съчетана със спиращи дъха гледки и забележителности в района.

Събитията при нас по правило оставят диря, помнят се за дълго и сближават хората, без значение от вида на техните отношения. Вече сме организирали няколко сватби, за които дълго ще се говори, многобройни детски лагери, тимбилдинги, рождени дни, филмови продукции, музикални клипове, концерти и още много, много други. По време на подобни събития децата не се взират

в телефоните, а истински се забавляват, учениците преживяват и се влюбват в историята ни, родители и възрастни се наслаждават на красота, спокойствие, но и на различни преживявания, които сплотяват и остават в паметта за дълго. Разполагаме с добре обучен екип и безкрайни възможности да предоставим радост, отмора и спомени за цял живот. Заповядайте, на ваше разположение сме!

Диян Симеонов

● ИНИЦИАТИВИ

ПРИКЛЮЧЕНИЕТО ДА СИ ПОЛЕЗЕН

Работата понякога ни отвежда на далечно разстояние от дома – до София, до Варна или до другаде. Ангажиментите и задачите понякога няма край и човек може да не се върне у дома, а да остане за още седмица...

живеем в планината, а само я използваме. Тя ни служи за убежище, на което нищо не даваме, напротив – от нея само вземаме. Това е мястото общо, но и... чуждо. Повечето екопътеки са обиспани от изхвърлени боклуци, найлонови торбички и цялата идея за презареждане се обръща понякога в раздражение – колективна безотговорност и камари от боклуци. И тогава се чувстваш още по-безпомощен. Казваш си: „То навсякъде е така“. И вместо да си се заредил – си се отчаял.

НЕ И В ОБЩИНА ВЕТРИНО! ТУК Е РАЗЛИЧНО.

Отсядаме в юртовия лагер след дълъг път от столицата или друго населено място. Нека приключението започне сега! И то не какво да е, а такова, което оставя позитивни следи, следователно ще се помни. Община Ветрино е място, където можеш, докато си почиваш, да го направиш по-красиво, по-подредено и по-чисто чрез организираните доброволчески дейности. Емоциите, които

остават вътре в теб, са дълготрайни, защото си дал нещо от себе и знаеш, че направеното остава защитено и ще бъде опазено. Удовлетворението от това е несравнимо. Всеки следващ път виждаш плодовете на труда си и ентусиазмът ти расте до небесата. Обичаш всеки квадратен метър, в който си вложил усилие.

Миналата неделя имаме възможността да изчистим детските люлки и катерушки в центъра на Неофит Рилски. Оформени като дървена крепост сред горичка от дървета, те дават на децата свободата да се катерят, да се пързаят и да играят свободни и щастливи.

Като изчистихме първо всичките боклуци по земята, открихме, че има много насъбрала се листна маса (шума), която може да бъде събрана и отново използвана. Също така видяхме и че дървесината, от която е направено детското съоръжение, вече остарява и може да се освежи. Веднага взехме чували, ръкавици, търмъци, шкурка и метли и започнахме. Пуснахме си музика и забавното почистване можеше да започне. Само след един час бяхме сътворили система

– кой събира шумата с търмъците, кой обира кестените по земята, кой пълни чувалите с шума, кой събира малките боклуци, изхвърлени от тези, които не разбират добре отговорността да живеем заедно. И така неусетно заформихме място около детските люлки, което буквално светна заедно със зеленото на тревата, след като почистихме листата. Събрахме чантите с кестени, събрахме и над 30 чувала с листа, които разбрахме, че ще

могат да се използват за биотор в едно от стопанствата за натурални зеленчуци в Неофит Рилски. И както се бяхме уличали в работа, забравили, че сме гладни или жадни, ни изненадаха Елена Кънчева, която живее срещу детските люлки, и малката ѝ дъщеря. Донесоха ни топли и свежи палачинки. Това не се случва за първи път. Местните жители в Неофит Рилски, като видят доброволците, винаги се включват да помогнат – или дават безплатни ръкавици и торбички от магазина, защото знаят, че правим нещо за общото благо, или ни приготвят закуска. Няма гладен и жаден доброволец в Неофит Рилски! В този момент се вижда, че усилията имат смисъл и са оценени.

Най-хубавото усещане е да знаем, че винаги има продължение. Има върху какво да стъпим следващия път, за да надградим. Следващия път няма да посрещнем разруха и мръсотия, а приключението ще има реално продължение. Нашата следваща седмица в големия или малкия град започва със заредени батерии. Защото го има удовлетворението. То се храни от естеството на каузата – колкото е по-близо до общото благо, толкова е по-голямо. До края на работната седмица отглеждаме нетърпението да видим какво ни очаква следващия път. Оставили сме частица от себе си тук, но сме получили двойно повече в замяна.

Откривателят

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

МАШИНИ И ХОРА

чината за това е в липсата на фирми и хора, които да ги поддържат всеки ден. Тук на помощ идва техниката. Развитието на техниката ни позволява работата, за която са били необходими 20 човека, да се свърши от един оператор и една машина. Родоначалници на такива машини са Мерцедес Унимог, които могат да извършват разнообразни дейности на всякакви терени. Нашите бизнесмени и политици се въздържат да ги купуват заради високата им цена. Винаги е по-добре парите да се вложат в нов Мерцедес S класа и екзотична почивка за поредната нова жена, вместо да се подобри живота на едно населено място. Хубаво е, че в община Ветрино, благодарение на "Исторически парк", се заселиха нов тип хора, с ново мислене и отношение към общото. Те мислят първо за природата, общото устройство, парковото пространство и едва впоследствие започват да мислят за личния си комфорт. За всичко това съдим по делата, а не по думите им. Доказателство за това е и новото попълнение - машина, която идва с много екстри и ще бъде основно оръжие в борбата със запуснатите терени и обрастването. Многофункционалният багер JCB Хидрагиг с много приставки вече оперира на територията на село Неофит Рилски. Цената му заедно с приставките надхвърля значително 500 000 лева, но не това е най-големият разход, а заплатите на багеристите, плюс дългогодишната поддръжка и гориво. Може да се каже, че това е едно вложение за милиони, както в техника, така и в хора, което ще помогне на общината да бъде най-поддържаната община в България. И това вложение си струва! Когато бизнесът и администрацията работят рамо до рамо, се получават чудеса. От днес, когато видим този изключителен багер, ще знаем, че заедно със своя машинист, той променя средата за нас. Благодарим на хората, които се грижат около нас винаги да е красиво!

Борец за свобода

НОВА НАДЕЖДА

ДА СЛУЖИШ НА РОДА СИ

Даниел Иванов е заместник-директор на НГДЕК „Св. Константин-Кирил Философ“ в София и диригент на хора към гимназията. Заедно с двама свои възпитаници – Румен и Явор, посети-ха Неофит Рилски, за да представят своето изкуство. Триото изнесе акапелно (без съпровод) концерт от старинни църковни песнопения. Тези трима млади българи са избрали за своя мисия да издирват, проучват, съхраняват и да радват хората с изключителното ни музикално-културно наследство от анонимни, старинни, църковни и фолклорни песнопения. Преди концерта младите мъже разполагаха с много малко време, но успяха да се докоснат до Исторически парк и да разгледат Неофит Рилски – Земята на свободните. Ето какво споделиха с нас след концерта:

„Силно сме впечатлени, не очаквахме да видим това... Тук (в Неофит Рилски – бел. ред.) не просто се строи, не се работи просто за инфраструктура, тук всяко нещо носи послание. Обиколката ни впечатли най-много с това, че

всичко носи много силна символика и именно това променя нагласата на хората, променя отношението им към създаденото. Тази разходка в Неофит Рилски ни зареди с енергия и ни вдъхнови така, че забравихме за умората от пътуването (от София – бел. ред.). За мен е много важно усещането, което имах по време на разходката – усещане за уют. Почувствах се сякаш съм у дома, мястото излъчва спокойствие и сигурност. Това, че пресъздавате епохи, е голяма отговорност и е много трудна задача,

но вие придавате много стойност на всичко, което правите“, споделя Даниел Иванов. Той смята доброто образование за голяма ценност в наши дни. Тримата млади българи дълбоко се развълнуваха от това, което видяха и чува в Земята на свободните. Възпитани във високите музикални традиции на възрожденските и будителски произведения на знаменити български композитори като Филип Кутев, Николай Кауфман, Петър Лъондев, Красимир Кюркчийски и други автори, тримата са прославили

България и българската традиционна музика на много международни фестивали, спечелили са много отличия. Даниел заключава: „Пътят към успеха никога не е лек и човек винаги има какво да научи, стига да продължава да върви напред“.

Ние бихме допълнили, че с вяра, с търпение и постоянство се постигат чудеса! Но нищо от това не си струва усилието, ако я няма светлината на благородната цел – да служиш на рода си, на родината си, на България.

Албена Пекова

ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

НЕ МОЖЕШ ДА БЪДЕШ ВДЪХНОВЕНИЕ ЗА ДРУГ, АКО САМ НЕ СИ ПОВЯРВАЛ В НЕЩО С ЦЯЛОТО СИ СЪЩЕСТВО

Преди време ви разказахме за Чавдар Мутафов от град Русе, който в търсене на смисъл и себе-подобни хора, се премести във Варна. Достойни за уважение са усилията, които карат един човек да напусне родния си град и да отиде на непознато място, сред непознати хора, където да започне всичко отначало. Животът рядко е като бял лист, но младостта предлага много възможности да изтриеш всичко и да започнеш отначало. Пречка за това често се оказват властта на навика или липсата на смелост. Но да се върнем на Чавдар. След преместването му във Варна, той е привлечен от философията на проекта "Исторически парк" и се премества да живее в село Неофит Рилски.

Смелите обикновено увличат. Те са фар и светлина, които другите охотно следват, защото думите са винаги по-убедителни от действията. Не можеш да бъдеш вдъхновение за друг, ако сам не си повярвал в нещо с цялото си същество. Когато това се случи, се превръщаш в магнит. Ставаш, лидер, пример и всичко, което трябва да направят другите, е просто да те последват.

Сред първите последвали го е неговата сестра. За да попие от атмосферата и за да провери какво е това, което така е увлякло брат и, тя е поканена от Чавдар да остане в село Неофит Рилски през лятото. Скептична през първите дни, след първата седмица тя не иска да си тръгва. Логично е и майка му да се включи. Не след дълго тя идва, за да види какво е впечатлило до такава степен децата ѝ. По покана на сина си, майката Калина посещава Исторически парк и село Неофит Рилски. Думите ѝ в края на деня са: "Не можех да повярвам, как може да съществува такова място! Толкова образовани млади хора на едно място. Хора, които се трудят и в които кипи живот, изпълнен със смисъл. Винаги съм мечтала за това"! Посещението на Калина предизвиква жив интерес да следи новините от община Ветрино и Исторически парк в социалните мрежи. Вдъхновена за каузата, тя започва да търси начин да се включи и да помага.

Моника, сестрата на Чавдар е все още ученичка в Русе, но заедно с майка си пътуват всяка събота и неделя до община Ветрино, за да помагат

и да се включват в доброволческите инициативи. Калина беше на тренировка по историческа фехтовка в Исторически парк, обиколи общината да раздава вестници на местните хора, част е от доброволните инициативи, а когато е в Русе раздава на приятелите си вестник "Красиво Ветрино". Тя е меко казано въодушевена, че съществува издание, което разказва за хубавите новини в България. Когато я попитахме каква е причината, въпреки разстоянието, да идва всяка събота и неделя тук, нейният отговор беше: "Заради добрата кауза, в която са обединени толкова много хора, за по-добро бъдеще за нас и нашите деца и за да оставим нещо след нас. Искам да бъда част от това."

Правилно предполагате - Чавдар, Мони и Калина са отново заедно, мотивирани от нещо, в което още много хора намират смисъл. Чисти като тях, те вече не са просто семейство, те са съмишленици.

Истории като тази на Калина, Чавдар и Мони има много още. Те ще достигат до вас на страниците на вашия любим вестник. Неофит Рилски - Земята на свободните и община Ветрино са притегателна сила за всички търсещи хора!

● НОВА НАДЕЖДА

ХВАНЕШ ЛИ НИШКАТА, НЕ Я ИЗПУСКАЙ!

Запознайте се с Николай Капитанов – професионален спортист по тенис на маса и треньор на деца. Доскоро заради натовареното си ежедневие покрай спорта трудно е намирал време за четене, но след срещата с подходящо заглавие Николай се отваря към литературата. Ето как досегът с правилното четиво в правилния момент може коренно да промени живота ти!

„Намирах четенето за скучно, но когато бяхме затворени, реших да пробвам с нещо подръка. Хареса ми много и до ден днешен чета редовно, благодарение на което имам доста добри резултати и знания.”

Николай е осъзнавал, че човек може да се учи не само от собствения си опит, но и от този в книгите, където наготово може да се поучиш от грешки, без да плащаш цената за това. „Хората са свикнали при сблъсък с проблем да мислят, че с повече жизнен опит се научава повече. Според мен има и по-добър начин, който книгите ти предоставят – можеш, без да си в реална ситуация, да научиш какви варианти имаш и когато наистина ти се случи в реалния живот, да бъдеш по-подготвен, да реагираш по-градивно и по-правилно.”

Първата промяна, настъпила у него, касае вярата в собствените му възможности. „Научих, че абсолютно всичко зависи от теб и каквото си подготвиш сам, това ще получиш – няма място за оправдания или отказване. Друго важно знание, придобито от книгите, е, че всичко, което ние си пожелаем, е възможно! Всичко, за което се борим, е постижимо, ако следваме план – стъпка по стъпка, с търпение и последователност.”

Голямата промяна настъпва у Николай след прочитането на книгата „Направи милиони сега”, която е пътеводител за всички хора, които търсят материалния успех в живота и имат желание да разберат как да го постигнат. „Първоначално книгата ми подежда отрезвяващо. Този тип книги си приличат, повечето от тях са мотивиращи, но без конкретни и ясни стъпки. В тази книга обаче аз намерих ясен път за действие, който следвам и до днес, и успях да намеря конкретното знание, което съм търсил и сега прилагам еже-

дневно.” Ежедневните действия имат значение! „Не съм я чел втори път, но тези книги задължително трябва да се четат минимум три пъти – една и съща информация човек възприема по различен начин в различен момент.” Книгата е доста балансирана – няма много числа и статистики, а същевременно събужда интерес с истории. Не се прекалява с разказвателния елемент, а има и доста конкретика. След известно време прилагане на принципите от „Направи милиони сега” нашият млад и амбициозен читател споделя: „Промяната у мен е много градивна – успях да подредя нещата така, както исках. Конкретната и точна информация ми помогна не само да си отговоря на въпроса дали мога да постигна целите си, но ми отговори и на въпроса как да ги постигна. Даде ми точни и ясни стъпки, които да следвам, видях доста различни начини човек да изкарва пари – различни от тези, които вече ми бяха познати или съм чувал в обкръжението си. До ден днешен аз ги ползвам и вярвам, че в бъдеще ще имам резултат.” А коя според него е главната съставка за промяна? „За да настъпи промяна, е най-важно човек да пречупи себе си и собствените си убеждения – да се научи да слуша вътрешния си глас и да погледне от друга гледна точка.”

Примерът на Николай Капитанов е показателен за това, че когато човек търси, той рано или късно **НАМИРА**! Подходящата книга идва в най-подходящия момент за теб – за да промени живота ти завинаги.
Създател

**ВНИМАНИЕ! ЧЕТЕНЕТО НА
КНИГИ Е
ОПАСНО!
ТО МОЖЕ ДА ВИ ПРОМЕНИ
ЗАВИНАГИ!
КЪМ ПО-ДОБРО!**

БИТКАТА ЗА ЕВРОПА

716-718г.

В самата зора на създаването си (680-681 г.) българската държава по Долния Дунав и целият европейски континент се изправили пред една от най-страшните заплахи в историята на съществуването им – нахлуването на арабите на Балканите през 717 г. сл. Хр. и обсадата на ромейската столица Константинопол.

През пролетта на 715 г. от рождението на Христа и 97 г. от Хиджра Сюлейман ибн Аб-

Маслама пък, като се завърнал при войските си, заповядал да се изкопае Велик ров и да се издигне вал с каменни укрепления – един между него и Теодосиевите стени на Константинопол и друг на север откъм страната на българите. Той разделил на две и своите войски, като поставил една мощна армия от 30 000 воина срещу морето и Златните врати, а друга – от 20 000 воина, под водачеството на знаме-

дул Малик от рода на Умаядите – халиф на Пророка и емир на Ал Умара и Дар ал Ислам (Дома на исляма), призовал всички воина на Аллах под бойните си знамена, за да съкрушат Рим и сърцето на християнския свят – Константиновия град. Жители на градове и оазиси и бедуини от пясъчните пустини и сухите степи се събрали от вътрешните области на Сирия и Палестина, от Джазират ал Араб, Египет и Месопотамия и застанали под знамето на своя вожд.

На следващата – 716 г., в сборния пункт на войските – гр. Дабик, емирите на халиф Сюлейман преброили повече

от 200 000 воина. Сърцето на тази армия били воините от Аал ал Шам – петте големи армии – джанда на Голяма Сирия и Джират. Там били 3000 воина – мауали, лична гвардия на халифа, и още 30 000 воина мауали – доброволци, водени от желание за плячка и богатство. В стана били и 12 000 българи – наемници от Кисиниите (Куберовата земя), дошли да мъкнат за погрома, нанесен им от ромейците през 688 г. Сам братът на халифа, Маслама ибн Абдел Малик – вождът, от чието име онемявали всички врагове на Аллах, застанал начело на тази грозна сила. Маслама изпратил войските си в поход към Дар ал Джихад (Дома на войната) с 6000 камили, 6000 мулета и 5000 кораба, а сам той ги последвал с отряд от 12 000 мъже. Светът потреперал и зачакал неизбежното...

Победоносният поход помел източните земи на Византия, паднали Дабик, Сарди, Пергам, Амория и войските спрели до Абидос. Там Маслама прехвърлил голяма част от воините си през проливите и стъпил в Тракия. Арабите се разположили на стан в тамошните земи, а самият Маслама с 4000 свои воина тръгнал на север към земите на българите. И тогава се случило непредвидимото...

Българите – наемници от Куберовата земя, последвали Маслама в похода

му на север и като влезли неочаквано в разпра с него, нападнали го и го сразили в сражение. В битката загинала по-голямата част от четирихилядния преден арабски отряд, а сам Маслама се спасил с бягство от смъртта и тръгнал обратно към големия стан на войските си.

Неизвестна още за погрома на предния отряд, на 15 август 717 г. неизброимата сарацинска рат застанала под стените на Константинопол и опънала своите шатри на брега на Златния рог до Пропонтида. На 1 септември начело на флота от 1800 кораба пристигнал и сам Христовият враг – халиф Сюлейман, който обсадил по море Великия град. Ромейският император Лъв III Сириец обаче, като изпратил огненосните ромейски дромони от Акрополиса, хвърлил в огън корабите на враговете и ги унищожил, а тия от тях, които се спасили от погрома, се скрили в залива Сасфения и не смеели да излязат по море срещу града, ужасени от силата на „гръцкия огън“.

Тогава, известен за случващото се пред Константинопол, от аула на Плиска излязъл с войските си и сам владетелят на българите – канасюбиги Тервел. Българите тръгнали на велика бран, а воините, които стояли при стария Онгъл отвъд Дунава, останали обърнати на север като страж срещу хазарите.

нития военачалник Убайда, обърнал срещу българите.

И българите дошли като тъмна лавина, а конницата им покрила хоризонта. Въздухът затрептял от конски хрип, риене на копита и звън на оръжие. И остра миризма на коне и мъже се разстлала над равнината и над невъобразимия шум. После прозвучали протяжните сигнали на бойните рогове и настъпила тишина и 20 000 конни български ратници замръзнали между небето и земята.

И излезли срещу тях арабите на Убайда, и застанали двете велики войски една срещу друга, а ромейците гледали в почуда от крепостните стени. Целият свят притихнал в очакване.

Започвала битката за Европа...

Милен Петров
Телефон за връзка - 0889524130
<https://www.facebook.com/shkola.velichie>

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК И ЗЕМЯТА НА СВОБОДНИТЕ

На 28 ноември излезе първият тираж на книгата за “Исторически парк”!

Книга, която ще ви покаже силата на обединените българи и какво могат да сътворят те. Как една мечта може да стане реалност, благодарение на ежедневните малки стъпки и дългите години работа, труд и постоянство. Издание със снимки, илюстрации и интересна информация за началото, мащабността на проекта, за пресъздадените епохи, ежегодните международни събития, традиционната кухня и всичко, което може да научите за Исторически парк и цялата вселена, която се развива заедно с него в община Ветрино. И всичко това – сътворено от хиляди обикновени хора. Вижте как отдадеността и чувството за мисия могат да дадат сила на всеки един човек и да направят едно място фар на надеждата за България!

60% от книгите в първия тираж са вече изчерпани още първия ден. Ако искате да зарадвате любими хора с вдъхновяващ подарък за приближаващата Коледа, не губете време, а се обадете на телефон 0898 96840615.

“ТРУДНО Е ДА НАКАРАТЕ ЕДИН ЧОВЕК ДА РАЗБЕРЕ НЕЩО, ПРИ ПОЛОЖЕНИЕ, ЧЕ ЗАПЛАТАТА МУ ЗАВИСИ ОТ ТОВА ДА НЕ ГО РАЗБИРА”.

Това видео от поредицата “Големите финансови заблуди” в youtube канала на Together Bulgaria разглежда финансовата система.

Обслужва ли тя политическата система и използва ли се за контрол над обикновения човек? Откакто е създадено човечеството, има хора, които управляват други хора. Управляващите правят законите в собствена полза. Каква тогава е ползата за управляваните да спазват

правилата и системата?
Възникват въпроси. Потърсете отговорите. Пътят е интригуващ...

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:
BG41BPBI81701075963101

BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД

БЛАГОДАРИМ ВИ!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел.0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884